

CHÚA NHẬT TUẦN XXXI MÙA THƯỜNG NIÊN NĂM A

⇒ Chúa các đạo binh phán rằng: Ta là Vua cao cả, và danh Ta đáng kính sợ trong các dân tộc. Ta sẽ làm cho các ngươi phải túng thiếu. Và bây giờ, trên các ngươi có án lệnh này, **hỡi các tư tế: Nếu các ngươi không nghe, và nếu các ngươi không lưu tâm mà tôn vinh danh Ta, Chúa các đạo binh phán, Ta sẽ phóng (sự) chúc dữ xuống trên các ngươi; và Ta sẽ chúc dữ cho sự chúc lành của các ngươi.**

Các ngươi đã đi sai đường lối, làm cho nhiều người vấp phạm lề luật và huỷ bỏ giao ước Lêvi, Chúa các đạo binh phán như vậy. Bởi thế, Ta để cho các ngươi bị khinh rẻ và đốn mặt trước mọi dân tộc, vì các ngươi đã không tuân giữ đường lối của Ta, và vị nể trong khi thi hành lề luật. Chớ thì mỗi người chúng ta không có một người cha sao? Chớ thì không phải có một Thiên Chúa tạo thành chúng ta sao? Vậy tại sao mỗi người chúng ta lại khinh rẻ anh em mình mà phản bội giao ước của tổ phụ chúng ta? (Ml1:14b - 2, 2b. 8-10)

⇒ Anh em thân mến, chúng tôi đã trở thành như những kẻ bé mọn giữa anh em. Như người vú nuôi nâng niu con cái mình thế nào, thì chúng tôi yêu thương anh em đến nỗi chúng tôi rất vui lòng trao phó cho anh em không những Tin Mừng của Thiên Chúa, mà còn cả mạng sống chúng tôi nữa: vì anh em đã nên thiết nghĩa với chúng tôi. Anh em vẫn còn nhớ đến công lao khó nhọc của chúng tôi: chúng tôi phải làm việc ngày đêm để khỏi trở nên gánh nặng cho một ai trong anh em, khi chúng tôi rao giảng Tin Mừng của Thiên Chúa giữa anh em. Bởi thế chúng tôi không ngừng cảm tạ Thiên Chúa, vì anh em nhận lãnh lời Thiên Chúa do chúng tôi rao giảng, anh em đã nhận lãnh lời ấy không phải như lời của người phạm, mà như lời Thiên Chúa, và thực sự là thế, lời đó hoạt động trong anh em là những kẻ đã tin. (1Tx 2:7b-9, 13)

⇒ Khi ấy, Chúa Giêsu phán cùng dân chúng và các môn đệ rằng: "**Các Luật sĩ và các người biệt phái ngồi trên toà Môsê: vậy những gì họ nói với các ngươi, các ngươi hãy làm và tuân giữ, nhưng đừng noi theo hành vi của họ: vì họ nói mà không làm. Họ buộc những bó nặng và chất lên vai người ta, còn chính họ lại không muốn gờ ngón tay lay thử. Mọi công việc họ làm đều có ý cho người ta thấy: vì thế họ nói rộng thẻ kinh, may dài tua áo. Họ muốn được chỗ nhất trong đám tiệc và ghé đầu trong hội đường, wa được bái chào nơi đường phố và được người ta xưng hô là "Thầy".** Phần các ngươi, các ngươi đừng muốn được người ta gọi là Thầy, vì các ngươi chỉ có một Thầy, còn tất cả các ngươi đều là anh em với nhau. Và các ngươi cũng đừng gọi ai dưới đất là cha: vì các ngươi chỉ có một Cha, Người ngự trên trời. Các ngươi cũng đừng bắt người ta

gọi là người chỉ đạo: vì các người có một người chỉ đạo, đó là Đức Kitô.
Trong các người ai quyền thế hơn sẽ là người phục vụ các người.
"Hễ ai tự nhắc mình lên, sẽ bị hạ xuống, và ai tự hạ mình xuống, sẽ được
nâng lên". (Mt 23:1-12)

+> “... hỏi các tư tế: Nếu các người không nghe, và nếu các người không lưu tâm mà tôn vinh danh Ta, Chúa các đạo binh phán, Ta sẽ phóng (sự) chúc dữ xuống trên các người... - *Các người đã đi sai đường lối, làm cho nhiều người vấp phạm lề luật và huỷ bỏ giao ước Lêvi, Chúa các đạo binh phán như vậy. Bởi thế, Ta để cho các người bị khinh rẻ và đôn mạt trước mọi dân tộc, vì các người đã không tuân giữ đường lối của Ta...* - Các người đã đi sai đường lối, làm cho nhiều người vấp phạm lề luật và huỷ bỏ giao ước Lêvi, Chúa các đạo binh phán như vậy. Bởi thế, Ta để cho các người bị khinh rẻ và đôn mạt trước mọi dân tộc, vì các người đã không tuân giữ đường lối của Ta?”

== “... hỏi các tư tế: Nếu các người không nghe, và nếu các người không lưu tâm mà tôn vinh danh Ta, Chúa các đạo binh phán, Ta sẽ phóng (sự) chúc dữ xuống trên các người...”

+ Trong thời gọi là “Cựu Ước”, nghĩa là những năm tháng TRƯỚC ngày Đức Giêsu giáng trần đem lại “BÌNH AN DƯỚI THẾ CHO NGƯỜI THIÊN TÂM”, thì vai trò của các “tư tế”, ngoài sự chuyên lo việc tế tự và “lưu tâm mà tôn vinh

Danh” Thiên Chúa, còn được xem như là “lãnh đạo” dân Israel;

+ Có thể tóm gọn trong hai (2) quyền bính:

→ **thần quyền** = chuyên lo việc tế tự, toàn quyền “sáng chế” mọi hình thức nghi lễ PHÙ HỢP/TUÂN THEO Chỉ Thị của Thần các thần, Chúa các chúa, và như vậy toàn quyền “sáng chế” bao nhiêu là lệ luật, nội quy, v.v. cho việc tế tự, miễn là CÓ LỢI vật chất cho “chức vụ” này – vì chỉ có những người “có chức” tư tế mới được hưởng đặc quyền đặc lợi, đặc biệt là ĐƯỢC PHÉP trực tiếp hầu chuyện với Đấng Tối Cao trong phòng thờ riêng biệt để làm “trung gian” giữa Thiên Chúa và dân thường,

→ **thế quyền** = qua thần quyền, các tư tế ảnh hưởng rất nhiều đến đời sống/sinh hoạt hằng ngày, tháng, năm... trong đời sống xã hội của dân chúng, vì vậy họ được xem như lãnh đạo dân Do Thái về mọi mặt tổ chức – chính trị, kinh tế, thầy dạy/giáo dục, luật pháp/lập pháp, v.v... mà người ta gọi là biệt phái, sa-đốc...- như của mọi xã hội loài người/quốc gia/dân tộc khác - lân bang hoặc trên thế giới.-

== “... Các ngươi đã đi sai đường lối, làm cho nhiều người vấp phạm lệ luật và huỷ bỏ giao ước Lêvi, Chúa các đạo binh phán như vậy. Bởi thế, *Ta để cho các ngươi bị khinh rẻ và đốn mạt trước mọi dân tộc, vì các ngươi đã không tuân giữ đường lối của Ta...*”

+ Lời cảnh báo này KHÔNG gây ảnh hưởng gì đến các vị “có chức” tư tế thời bấy giờ mà vẫn còn tồn tại cho đến thời Đức Giêsu Ki-tô – Con Thiên Chúa – là Đấng Messia, Thiên Chúa Cha sai đến cứu độ dân Người;

+ Với tư cách là ĐƯỜNG, là SỰ THẬT, là SỰ SỐNG, Đấng Messia mạnh tiếng khiển trách cùng phô bày công khai rõ ràng:

→ “ *Các Luật sĩ và các người biệt phái ngồi trên toà Môsê: vậy những gì họ nói với các ngươi, các ngươi hãy làm và tuân giữ, nhưng đừng noi theo hành vi của họ: vì họ nói mà không làm. Họ buộc những bó nặng và chất lên vai người ta, còn chính họ lại không muốn giơ ngón tay lay thử...* ”;

→ “... Mọi công việc họ làm đều có ý cho người ta thấy: vì thế họ nói rộng thể kinh, may dài tua áo. Họ muốn được chỗ nhất trong đám tiệc và ghế đầu trong hội đường, ưa được bái chào nơi đường phố và được người ta xưng hô là “Thầy”...;

→ “... Các người đừng muốn được người ta gọi là Thầy, vì các người chỉ có một Thầy, còn tất cả các người đều là anh em với nhau. Và các người cũng đừng gọi ai dưới đất là cha: vì các người chỉ có một Cha, Người ngự trên trời.

→ Các người cũng đừng bắt người ta gọi là người chỉ đạo: vì các người có một người chỉ đạo, đó là Đức Kitô...”.

**“Trong anh em, người làm lớn hơn cả,
phải làm người phục vụ anh em.”**

Liệu Lời cảnh báo thời “Cựu Ước” và Lời dạy của Đấng Messia thời “Tân Ước” còn có năng lực “thức tỉnh” những vị tư tế thời nay không?